

Европа умря, да живее ЕС? До следващия атентат...

Автор: [Доц. Дарина Григорова](#)

Когато Бастилията пада на 14 юли, в нея има неколцина затворници, символичността обаче остава до днес, защото е знак за краха на стария режим и за началото на новото време. За джихадистите Европа е Бастилия на неверници, които са и безбожници, беззащитни със слаба съпротива, изразена в липсата на дух и наличието на сантиментална краткопаметна емпатия, траеща, докато изгори свещичката и дойде време за поредния аватар.

Снимка: Антоанета Киселинчева

Джихадистите презират европейците от ЕС като либерален вид, обречен на изтичане от зоната му на комфорта в суровия пояс на "око за око, зъб за зъб" по инстинкта на войната като право на смърт, не на живот. За европейца от ЕС правото на смърт е право на евтаназия (застраховка за нирвана), за да няма мъка, усилия, нещо дискомфортно и далеч не funny.

Европейците презират емигрантите от n-то поколение като обслужващ персонал, чието място е в гетото. Но гетото е общност с общ враг, европейецът от ЕС е индивидуалист, не му пука, ако не е пряко въввлечен, няма общност – има своя среда, или прайд, измамно стерилна.

Гетото прониква с варварството на насилието, застраховано от европейското автонасилие с политкоректно премълчаване, че престъпленията имат етнически, идеологически и социален характер и че зависят от политиката. Защото гетото е много предпочитан електорат, компактен, политически непретенциозен, но дисциплиниран.

Когато духът е прогонен от кредитната карта на престижния егоист, идват варварите, защото виждат, че царят е гол и горд нудист, който кара колело, боядисан в синьо, или си изсипва ледена кофа върху главата – селфито на човека без история, щото за неолибералите тя е приключила, пазарът е вездесъщ, няма алтернатива, има цифровизирана задънена улица на потребители с потребителски потребности, пардон, ценности.

Варварите са тук, защото нас ни няма, защото дух с дух се сражава и така е било винаги. Потребителят – типът човек на неолибералната утопия, не е дух, той е ампутиран от мисълта за жертва за другия (благотворителността не се брои, защото е кампания и е част от селфито на престижа).

Духът на новите варвари е пасионарен (по често използвания термин на Лев Гумилев) не защото има силата на бъдещето чрез разрушението, издигнато в култ от джихадистите, а защото ние нямаме цел, преситени от самодоволството на цивилизационното "предимство" над туземците смятаме себе си за идеални, непогрешими, илюзията на пазарната гордост, победила социалната чувствителност и на идеологическо равнище.

Готови ли сте да умрете за ЕС? Готови ли сте да жертвате всичко за ЕС? Не. А остана ли ви родина, за която ще го направите, или тя се размива сред траекториите на временната космополитна месторабота, или обратно – закрепостена е в локалните граници на безизходно умиращо селце?

Варварите са готови, защото нямат нищо насреща освен заедно по асфалта, хванати за ръце, опечалени политически лидери, боричкащи се за еврофондове, чиновници средна ръка без фантазия или мисъл за ден напред, какво остава за мисия – това е натовска прерогатива, Гуантанамо е натовската Бастилия, но тя е политкоректна, цивилизационна, за всякакви варвари.

Европа умря, да живее ЕС? До следващия атентат...